

GS Noord-Brabant willen productie en distributie drinkwater in één hand

herstel te bewerkstelligen, maar dat zal aanleiding kunnen geven tot ongewenste neveneffecten als ziekten en niet altijd mogelijk zijn. Zeker in die situatie moet de schade als zeer ernstig worden aangemerkt.

In tabel II is ook de relatieve verbetering van scenario 2 en 3 ten opzichte van scenario 1 aangegeven. Van belang is met name een verbetering van de ecologische potenties van wateren door het terugdringen van de emissies. Herstel van ecosystemen kan daardoor worden bespoedigd.

In afb. 2 is globaal het verloop geschetst van de totale schade en de baten in de tijd. Met voortzetting van het huidige beleid neemt de schade verder toe. Met name een verdere en mogelijk deels onherstelbare verarming van ecosystemen is hier debet aan. Met een maximale inzet van emissiebeperkende maatregelen (scenario 2) kan de toename van de schade worden beperkt. Met scenario 3, waar de stofinbreng onmiddellijk wordt beëindigd, is sprake van een afnemende schade. Dat de schade met dit scenario niet direct zeer snel terugloopt is een gevolg van naijlingseffecten. Naijlingseffecten zijn ook zichtbaar in de eerste periode na 1930. De afb. geeft een indicatie dat de baten na het jaar 2010 sterk zullen toenemen.

Referenties

1. Baan, P. J. A. (1983). *Baten milieubeleid water: inventariserend onderzoek naar de baten van een verbeterde waterkwaliteit*. VROM, oktober 1983.
2. Baan, P. J. A. (1985). *Baten milieubeleid: inventariserend onderzoek naar de baten van herstel en bescherming van de bodemkwaliteit*. VROM, december 1985.
3. Linden, J. W. van der en Oosterhuis, F. H. (1988). *De maatschappelijke waardering voor de vitaliteit van bos en heide: een onderzoek naar de bereidheid tot betalen voor het voorkomen van schade aan bos en heide*. VROM, maart 1988.
4. Baan, P. J. A. en Dekker, E. A. (1988). *Kosten en baten van verandering in de waterkwaliteit, zware metalen*. WL, nr. T254, februari 1988.
5. *Indicatief Meerjarenprogramma Milieubeheer 1987-1991*.
6. *Zorgen voor morgen*. Nationale milieuverkenning 1985-2010, RIVM, 1988.
7. Nationaal Milieubeleidsplan (1989). *Kiezen of verliezen*.
8. Derde nota waterhuishouding (1989). *Water voor nu en later*.

In de discussie over de reorganisatie van de drinkwatervoorziening hebben GS hun voorkeur uitgesproken voor het alternatief waarbij de productie en distributie van drinkwater voor de gehele provincie in handen wordt gelegd van één enkel bedrijf. Naar de mening van het college sluit deze keuze goed aan bij de eisen van de Waterleidingwet.

Verder verwacht het college binnen de nutssector als geheel een behoefte aan de vorming van krachtige bedrijven die een duidelijke partner kunnen zijn bij het ontwikkelen en uitvoeren van beleid binnen de diverse sectoren. Het nieuwe bedrijf zou tot stand moeten komen door een fusie van de bestaande Waterleidingmaatschappij Oost-Brabant (WOB) en de Waterleiding Maatschappij 'Noord-West-Brabant' (NWB). GS achten het wenselijk de Watermaatschappij Zuid-West-Nederland (WMZ) uit te nodigen mee te doen in deze fusie. Alternatieven gericht op de vorming van 2 of 3 bedrijven met meerdere distributiegebieden hebben niet de voorkeur van GS.

In een notitie aan de Statencommissie voor financiën en energie gaan GS in op de overwegingen die voor hen een rol hebben gespeeld.

De Waterleidingwet schrijft de provincies voor een plan vast te stellen voor de reorganisatie van de openbare drinkwatervoorziening voorzover dat uit een oogpunt van doelmatigheid van de voorziening gewenst is. Een goed grondwaterbeheer en een verantwoord gebruik van grondwater als drink- en industriewater vinden GS daarbij van het grootste gewicht.

Met name in de Brabantse situatie moet het gebruik van grondwater verantwoord gewogen worden tegen het gebruik van oppervlaktewater. Dit vergt volgens GS een samenhangende ontwikkeling van bestaande en nieuwe winningen.

De samenhangende ontwikkeling is nu zeer actueel bij de wetenschap, dat de maximaal toelaatbare grondwateronttrekking in Noord-Brabant op sommige plaatsen reeds is bereikt, elders bijna bereikt. Dit alles leidt GS tot de gedachte aan een gecentraliseerde winning en productie.

De belangrijkste overweging van het college is echter de mogelijkheid tot het voeren van een enkele regie voor de gehele sector.

Het Structuurschema en het Tienjarenplan voor de drinkwatervoorziening richten zich op een productiebeleid, dat op landelijk niveau geheel wordt gecoördineerd. De nieuwe organisatiestructuur van de drinkwatervoorziening moet kunnen inspelen op de in het schema en het tienjarenplan genoemde strategie van de

watervoorziening en op de daarvoor benodigde voorbereiding.

Ook in het rijksbeleid wordt de noodzaak tot het voeren van een enkele regie genoemd. Daarbij gaat men niet verder dan de geohydrologische eenheid.

Noord-Brabant is verdeeld in twee van deze gebieden. In Westelijk Noord-Brabant bestaat nu al een nauw verband tussen bronnen voor grond- en oppervlaktewater. Oost-Brabant komt onherroepelijk voor de keus van aanvullende bronnen in de vorm van Maasinfiltraties of wellicht ook voorziening vanuit de Biesbosch. GS zien hierin aanleiding nog een stap verder te gaan dan het rijksbeleid.

Het in slechts één hand brengen van de productie en distributie mag er volgens het college niet toe leiden dat de bestaande samenwerking tussen de onderdelen gas, water en energie afbrokkelt.

Dat is niet in het belang van de consument, maar ook niet in het belang van de werknemers in de sector.

De bestaande integratie kan blijven voortbestaan door het afsluiten van distributie-overeenkomsten tussen het (nieuwe) waterbedrijf en de stedelijke geïntegreerde distributiebedrijven.

De keuze van het college vormt een stap in de totale procedure om te komen tot een plan voor de reorganisatie van de drinkwatervoorziening. Gemeenten, waterleidingbedrijven en de Raad voor de Drinkwatervoorziening kregen tijdens een eerste hoorronde al gelegenheid zich uit te spreken over deze reorganisatie.

Als informatiekader daarvoor gold het rapport van Verheul. De hoorronde is nu achter de rug.

De notitie van GS vormt de basis voor de volgende fase; het opstellen van een ontwerp-plan.

GS hebben in de notitie drie vragen beantwoord. Allereerst de vraag welke uitgangspunten gehanteerd moeten worden bij de keuze van de verschillende alternatieven. Daarna de vraag welke alternatieven bezien moeten worden. En tot slot de toetsing van de alternatieven. GS leggen nu de notitie ter bespreking voor aan de Statencommissie voor financiën en energie en zullen ook overleg voeren met de directies van de drinkwaterbedrijven.

(Persbericht prov. Noord-Brabant)